

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Presă Austro-Ungară:
un an 20 cor. pe 1/4
10 cor.; pe 1/4 de an
cor.; pe 1 lună 2 cor.
de Duminică pe an
— 4 coroane.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscrise nu se napotază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond; prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

AFACERI ȘCOLARE.

III.

Dacă sunt multe de îndreptat în ceea ce privește viața elevilor români pe la școlile medii, apoi nu mai puțin importantă este chestia educației ficelelor noastre. Internatul dela Sibiu ni-a făcut, în privința aceasta, un serviciu tututor. Instrucția bună a educației aleasă ce s'a dat elevelor acolo au făcut să avem azi dame române distinse prin toate părțile locușilor de Români, pentru-că familiile române numai cu puțină stare materială, au jertfit și și-au trimis copilele la Sibiu.

În anul din urmă apoi, după-cum știm, s'au mai înființat școli superioare de fete și internate, în Brașov, Beiuș, Blaj și Arad.

Încontestabil, că dintre toate acestea, misiunea cea mai mare o are școala superioară de fete din Arad. Nu numai pentru-că pe lângă această școală sunt și cursuri pedagogice, unde elevele sunt pregătite pentru mobilul apostolat de a fi învățătoare, ci pentru-că prin poziția sa geografică chiar, orașul nostru este mai potrivit de a servi ca centru tuturor Românilor din Bihor, din Banat și din întreaga Ungarie. Toate celelalte internate de fete sunt departe, și din părțile susamintite ori-si-cine ar merge la Sibiu, fie la Blaj, Brașov ori Beiuș, trece prin Arad. Acum dacă este școală superioară de fete destul de bună în Arad, de ce părinții s'ar duce în altă parte?

Mai ales dacă și în ceea ce privește partea materială, Aradul se prezintă avantajos!

Că corespunde unei mari necesități și prin urmare, că îndeplinește o înaltă misiune școala superioară de fete din Arad, dovadă este că și așa slab organizată, cum a fost în trecut, ea s'a susținut din propriile mijloace, fără ca consistorul să fi făcut vre-o jertfă.

Inchipuiți-vă adevărat școală superioară și preparandie: 8 clase deci, în două săli de învățământ și având în frunte o învățătoare, adusă de la sate, drept răsplătă pentru anume servicii grațioase. Trebuia ca actualul episcop să facă schimbări radicale, să îndepărteze înteu de toate pe directorul incapabil și să pună în frunte director un profesor în regulă. Ca organele angajate în serviciul sistemului care a susținut școala în acest hal ani de zile, cărteau, aceasta nu pute să influențeze ca episcopul și consistorul să nu-și facă datoria până la capăt.

Intr'adevăr, după cele mai bune surse ale noastre, putem vesti cu plăcere, că pe anul viitor se va constitui și dacă se va pute, se va dezvoltă chiar, opera de sanare. Aradul va avea astfel o școală superioară română superioară care cu nimie nu va fi îndărătul celei din Sibiu, și drept cea mai bună. Așa, numărul elevelor, desigur, pe anul viitor va crește încă și în privința populației școala noastră va ajunge

cea dinteu. Deja în anul acesta a avut 60 eleve, dintre cari 37 interne, până ce la Sibiu au fost numai 32 interne, ear' școala elementară a ajuns să aibă numai 14 eleve.

Că ce teren este aici, se poate judeca și din următoarele: la școlile superioare maghiare din loc sunt 30 eleve române. Îndreptându-se școala noastră pe viitor, și pusă fiind în stare de a concura cu ori ce școală de acest soi, desigur că va atrage la sine toate elevele române de prin aceste părți, eleve cari în trecut au frecuentat școli streine fie în Arad, fie în alte orașe.

După informațiunile ce am putut culege, numărul fetelor române cari învață — în Banat și părțile ungurene, la școli streine trece peste o sută. Jumătate numai de vom reuși să atragem la școala superioară română din Arad, vom fi îndeplinit un adevărat apostolat.

Nu mai astfel se va micșora numărul multelor familii române în sinul cărora se vorbește limbă streină: germană ori maghiară. Numai astfel mamele viitoarelor generațiuni vor fi fi care o misionară care să propage limba română și sentimentul național.

Să ne aducem aminte îndeosebi noi, din aceste părți, ce am fost naște cu 10—12 ani, înainte ca nițele familiilor noastre mai distinsă să se fi întors de la școala din Sibiu!... Multe sate trebuia să străbată p'atunci, până să dai de o domnișoară română care să vorbească corect și frumos românește. Cu scrierea și mai slab, pentru-că în lipsa de școli superioare, fetele noastre învățau pe la școlile maghiare ori pela călugărițele catolice, unde se instrăinau și de neamul și de legea noastră românească.

Școala din Arad este cu atât mai necesară, cu cât țeranii cu dare de mână, cari să dea fiicele lor la învățatură, nicăiri nu sunt atâția, ca tocmai în aceste părți.

Luăm, în privința asta, mărturie chiar pe cei dela școala civilă română din Sibiu, cari cunosc lucrurile și știu ce contingent li-a dat părțile oradane, și îndeosebi câte fete de țeranii fruntași de pela noi au învățat acolo.

Eată tot atâtea motive pentru cari trebuie să stăruim ca în Arad să se perfecționeze școala de fete și educației române să i-se ridice astfel aici un templu demn și de numărul nostru și de misiunea națională ce trebuie să îndeplinim la aceste fronturi ale Românisimului.

Alegerile. Se vorbește și se scrie tot mai mult despre viitoarele alegeri. Și sunt tot mai multe probabilități, că alegerile se vor întâmpla înainte de expirarea actualului ciclu. Eată de ce: în ultimul cuartal al anului 1901 vor fi alegerile congregaționale și îndată și alegerea nouilor funcționari ai administrației comitatelor. Dacă Széll n'ar dizolva Dieta și n'ar face alegerile

dietale mai tute, ci ar aștepta expirarea ciclului actual, alegerile dietale ar căde d'odată ori îndată după alegerile congregaționale. Nu se poate admite însă, ca guvernul să lase a se face toate aceste alegeri de-odată ori în interval scurt unele după altele.

„Magyar Szó” în numărul său din urmă întonează un cântec jalnic pe tema: „E de mult de când Maghiarii vorbiau ungurește”. Și „ca mâne nu ne va surprinde, dacă la Fiume va fi oprit înmul maghiar, ear' la Sibiu va fi slobod tîrgul românesc”. Și vinovatul pentru această stare de lucruri este, de sine înțeles, ministrul Széll, care „a pus la mezin autoritatea țării, forța națiunii și puritatea ideii...”

Puritatul vulpov, Bánffy, cum caută să îmbete lumea cu apă rece, ademenit de naiva speranță că bicul puterii îi va măi căde în mână vre-odată, daci insinuă contra urmașului său în minister și țipă că „ne-au cutropit valahii”.

În ori ce cas însă, cu o astfel de metodă de a combate, în Ungaria o gazetă are șansa de-a trăi și e probabil, că atâta mângâiere i-a mai rămas fostului caporal de hai duce, ca să aibă unde înjura naționalitățile, și organ pentru a zăpăci pe Ungurii sperându-i mereu cu „tradarea” guvernului, fie acea „tradare” una din cele mai admirabile plăsmări chin.

Românii în Dietă.

Ne-am ocupat ieri cu articolul din „M. Szó” (dela 3 e.), articol în care Széll este denunțat Ungurimei că pactează cu Români, căror li-ar fi îngăduit să ia „din trupul Ungariei 40 cercuri electorale”...

Am făcut mai mult glumă pe socoteala lui Bánffy, care vrea să pozeze în fata Ungurilor ca singurul „fenegyerek”, capabil d'a face din peatră — unt, ear' din Români — Unguri!

Se pare însă că totuși este ceva la mijloc. Și anume, este temerea unor Unguri, cei din jurul lui Bánffy, că vor trebui aduse și naționalitățile în parlament, precum și frica unor Români, cari se tem că nu prin ei se va opera această schimbare în politica țării.

„Magyar Szó” a exprimat frica lui Bánffy, despre care știm însine, că prin Jeszenszky umbra grozavă s'înduplece pe Români să abandoneze pasivitatea.

În „Egyetértés” de ieri (3 Iulie) se oglindează însă și frica Românilor cari se tem că alții li-a luat-o înainte.

Organul kossuthist publică adică din Sibiu o corespondență cât se poate de prietenoasă pentru Români cari sunt de părere, că ar trebui să schimbăm tactica politicii noastre și să abandonăm pasivitatea, de care morțiș se mai țin numai bătrânii ruginiți, cei cari trăiesc în iluziunile vieții înainte de 1867...

Despre condițiunile sub cari acești Români ar fi dispuși să o rupă cu pasivitatea, organul kossuthist scrie aproape din cuvânt în cuvânt ceea-ce scrie și organul lui Bánffy.

Informațiunile celor două ziare au deci aceeași sorginte, și încă română.

Ear' ce fel de isvor exploatează presa maghiară, se poate judeca și din următoarele: în același număr și îndată după corespondența din Sibiu, „Egyetértés” publică o corespondență din Arad, în care li-se atrage Ungurilor luarea aminte asupra seriei de articoli ce „Tribuna Poporului” a publicat în săptămâna trecută.

Suntem denunțati, în această corespondență, că cochetăm cu Viena, Ungurii să n'aibă nici o încredere în noi, deoarece ce noi nu vrem sincer în-păcarea, că nu voim să știm de stat și rege maghiar!

Ca să nu fie nici o îndoială asupra sorgintei acestei corespondențe și a legăturii intime ce este între cele două corespondențe cari, deși datate una din Sibiu și alta din Arad, s'au scris amândouă în aceeași cancelarie, vom reproduce pasajul unde autorul ori inspiratorul Român își tradează sentimentele:

„Lucrurile se înfățișează așa, că Vasile Goldiș cantă să repareze între Români, cu viclene meșteșuguri, reputația nimicită a Goldișilor. Aceasta apucătură tradează politica de duplicitate a Goldișilor”.

Cine a urmărit cu atenție campania ce s'a dus încontra P. S. Sale Episcopului Goldiș și în contra noastră în „M. Szó” și „Egyetértés”, cine știe câtă silință și-au dat mitropolitul Mețianu și Gallu să slăbească și în sus și în jos poziția episcopului Goldiș, acela va ghici numai de cât din ce gură păcătoasă emană cuvântul: „duplicitate”!

Corespondența aceasta e publicată de altfel și în guvernamentalul „Aradi Közlöny”, cu o singură omisiune: ziarul local nu publică pasajul în care este acuzat Episcopul Goldiș. A făcut P. S. Sale Episcopului Goldiș un act de dreptate, după cum nedreptate i-a făcut „Egyetértés”, care i-a pus în socoteală articolele ce apar în ziarul nostru.

E vorba aici pur și simplu de ofert. I. P. S. Sa mitropolitul Mețianu zice Ungurilor: „Cu mine numai puteți sta de vorbă! Cu Goldiș și oamenii sei nu, pentru-că ei nu vor să știe de statul și regele maghiar, ei iubesc Austria și prieten al vostru, dela naștere chiar, numai eu v'am fost”.

Vorba e numai: cum va fi primit ofertul? Și câtă crezare se va da denunțarilor.

Discursul războinic al Impăratului Germaniei.

Impăratul Germaniei ear' a uimit lumea cu un discurs. De astădată foarte războinic. La 3 Iulie au plecat adevărat din Wilhelmshafen vapourale „Wittekind” și „Frankfurt” cu soldați destinați pentru China. La plecarea vapouralelor a fost de față și împăratul cu soția și mai mulți membri ai Casei domnitoare. Cu acest prilegiu el a rostit următoarea vorbire:

„În mijlocul celei mai deseversite păci au aruncat tălunele, care a aprins războiu. Cu

o cruzime temerară și în chip mișelosc, care deșteaptă groază, mi-au omorât reprezentantul brav. Reprezentanții altor puteri sunt și ei în primejdie de moarte, iar cu ei și tovarășii trimiși întru apărarea lor. Se poate ca ei să fi dat deja ultima luptă.

„Drapelul german a fost ofensat, împărăția germană a fost batjocorită. Aceasta cere pedeapsă exemplară, răsbunare! Relațiile s-au agravat într-un chip înspăimântător de iute când v'am chemat sub arme, au devenit înăi și mai serioase.

„Amiralul flotei de pază m'a rugat deja azi să cumpănesc, dacă n'ar trebui să trimit o escadră întreagă în China.

„Veți sta în fața unui dușman, care disprețuește moartea întocmai ca voi. Instruiți de ofițeri europeni, Chinezii mănuesc arma europeană foarte bine.

„Aducându-vă aceasta la cunoștință, Vă trimit să răsbunați nedreptatea. Nu mă voi liniști până-ee steagul german, împreună cu drapelul celorlalte puteri, nu va cădea victorios pe zidurile Pekingului și noi vom dicta Chinezilor condițiile de pace.

„Veți întreține relațiile de amicitie cu camarazii de arme ce veți întâlni acolo: cu Rușii, Englezii, Francezii o i altă naționalitate. Pentru-că toți luptă pentru același țel: civilizația! Noi ne gândim apoi și la un principiu mai înalt: confesiunea noastră, la apărarea și protejarea acelor frați ai noștri, dintre cari mulți și au jertfit vieța pentru învătaturile Mântuitorului.

„Steagurile, cari fălșăie de-asupra voastră, acum pleacă întâia oară la războiu. Aduceți-le îndrăcăt curate, fără pete, neprihănite.

„Gratitudinea și interesarea, rugăciunea și purtarea mea de grije va fi cu voi!

Îți poate închipui ori și cine efectul ce l'a făcut acest discurs nu numai asupra celor ce l'au ascultat, dar și asupra întregii lumi cule, care, ca și împăratul Wilhelm, e și revoltată și îngrijată, de cele ce se petrec în China.

Bánffy „trădător“!

Trădător al ideii de stat maghiar este baronul Bánffy, atunci, când în pamfletul său „Magyar Szó“, cu data de Marți, lasă să se tipărească d'al de astea:

„Din punctul de vedere al creditelor politice astăzi oamenii din Ungaria sunt sau liberali (bánffyști!), sau poporalisti (catolici), sau de al naționalităților“.

Ceea ce va să zică, faimosul haiduc recunoaște că există un curent al naționalităților; — aceasta este o trădare a patriei „maghiare“, în care „tot omul trebuie să fie ungar“.

Și dacă Bánffy face această clasificare, mai începe îndoiială că „trădează“?

Trădează ideea maghiarității țării, pe care atât de mult a trimbițat o, ca prim-trimbițaș.

Jubileul de 50 de ani al gimnasiului român din Brașov.

În toată țacerea se pregătește o serbare mare și înălțătoare școlară, jubileul de 50 de ani dela înființarea gimnasiului român gr. or. din Brașov.

În vederea acestei aniversări s'a decis a-se scrie și publica „Monografia școlilor medii gr. or. române din Brașov“, care va apărea zilele aceste. Această lucrare s'a sėvrișit sub redacțiunea dlui prof. Andreiu Barseanu, cu concursul mai multor profesori.

S'a decis tot de odată ca serbarea însăși să se țină în cadrele școlare, fără de a-și pierde însă din solemnitatea cuvenită.

Cielul obișnuit al serbărilor dela finea anului școlar se va încheia deci de astădată cu jubileul de 50 de ani al existenței școlilor noastre medii.

Programul festivităților pentru jubileul de 50 de ani al gimnasiului gr. or. român din Brașov.

I. În zilele de Luni și Marți, 26 și 27 Iunie v (9 și 10 Iulie n) 1900
expozițiunea școlară aranjată în localele școlii (etagiul I) va sta deschisă publicului a. m. dela 9—12 ore; p. m. dela 3—6 oare.

II. Miercuri, în 28 Iunie v. (11 Iulie n.) 1900.

1. La 9 oare a. m. Parastas festiv în biserica Sf. Nicolae din Scheia pentru eterna odihnă a fericiților întemeietori, binefăcători și profesori repausați ai școlilor noastre centrale.

2. La 10 oare a. m. încununarea mormintelor fericiților întemeietori, binefăcători și profesori repausați;

a) în cimitierul bisericii Sf. Nicolae.
b) în celelalte cimitire române din Brașov.

3. Seara la 8 1/2 oare: Conductul de lampioane cu muzică al școlarilor în fața edificiului gimnasial. Corul școlarilor va cânta un imn festiv. Un student va ține un discurs. Răspuns din partea directorului gimnasial.

Iluminarea edificiului gimnasial.
III. Joi, în ziua de Sân-Petru 29 Iunie v. (12 Iulie n.) 1900.

1. La 9 ore a. m. Serviciul divin festiv în biserica Sf. Nicolae, la care școlile vor participa în corpore.

2. La 10 oare 20 min. a. m. Recepțiunea corpului profesoral din partea președintelui Eforiei școlare și a președintelui Delegațiunilor școlare.

3. La 11 oare a. m. festivitatea școlară în sala festivă a edificiului gimnasial, după următorul program:

a) Sfințirea apei.

b) Deschiderea festivității prin președintele Eforiei școlare, protopopul Vasilie Voinea.

c) „Cantată“ la jubileul de 50 de ani al gimnasiului (text de A. Barseanu) compusă pentru cor mixt solo de tenor și orchestră, de G. Dima, executată de corul școlarilor și de orchestra orașului sub conducerea dlui profesor de muzică G. Dima.

d) Discurs festiv, rostit de directorul gimnasiului Virgil Onițiu.

e) Discursul Excelenței Sale Metropolitului sau a Reprezentantului său, care va săvârși premiarea școlarilor distinși.

f) „Rugăciune“ pentru cor mixt și orchestră, executată de corul școlarilor sub conducerea dlui profesor de muzică G. Dima.

Din România.

Sosirea M. S. Regelui și A. S. R. Principelui în capitală.

Marți la orele 10 și 40 a. m. ausosit în Capitală cu tenul de Predeal M. S. Regele și A. S. R. Principele Ferdinand, venind din Sigmaringen.

În gara de Nord Suveranul au fost întâmpinați de M. S. Regina și A. S. R. Prințesa Maria, însoțite de damele de onoare.

Nici o manifestație, nici o primire oficială nu s'a făcut, conform dorinței expresate a M. Sale Regelui.

Pe peron se găseau mai multe personalități marcante din societatea bucareșteană. M. S. Regele a binevoit a se întreține cu dl Cantacuzino, ministru-președinte, căruia și-a exprimat mulțumirea pentru sentimentele de simpatie manifestate cu ocaziunea morții Augustei Sale Mame.

Concentrarea liberalilor.

Am anunțat în numărul de ieri al zărilor noastre, că comitetul executiv al partidului național-liberal a decis să țină mai multe consfătuiri pentru a hotărî atitudinea partidului față cu situațiunea și în vederea eventualelor schimbări politice, cari pot fi așteptate.

În urma acestor întruniri s'au tratativate cu disidecții grupul în general „Drapelul“. Câți-va membrii mitelului central executiv au fost însăși cu stabilirea punctelor de împăcare. Punctele de împăcare au fost și e probabil, că în cel mai apropiat se va proclama înfrățirea elementelor rale.

Exploatarea pădurilor.

Lucrările ministerului domeniilor, exploatarea în mare a pădurilor vor fi terminate la toamnă, când se va licitație pentru toate pădurile, cari să fie exploatate.

Pentru aceste lucrări, extrasul ministerului domeniilor a ridicat dela depunerii o însemnată sumă din fondul 20° rezervat pentru amenajarea pădurilor.

Până acuma s'a anunțat, că vor participa la licitații peste 35 case de țare de păduri din Germania, Belgia, Olanda, reprezentând un capital de țare de peste 100 milioane.

Recolta.

După ultimele știri culese la țară, recolta de porumb, în urma din urmă, îl merge foarte bine în țeară.

O să fie o recoltă de porumb mai frumoasă.

Era și timpul caș țărani dispăru.

Revista externă.

Stăpânul Bulgariei, după cum e clară prin agenții săi, este „Comitetul macedonean“.

Am vorbit în numărul nostru silniciile ce comit agenții numitului față cu Românii din Macedonia, și garia.

Din Sofia ne sosește știrea că un fruntaș negustor din capitala Bulgariei, Teodor Craja, român din Macedonia, victima unui mișelosec atentat.

Sâmbătă seara Craja a fost loș pe stradă în capitală. Asasinul său, înosecut poliției. În loc de-al fi dus în chisoare se plimbă, laudându-se cu sa criminală, și amenințând că are toți Românii, cari nu se vor supune lor „Comitetului macedonean“.

Se vede că „Comitetul macedonean“ încează cu aprobarea și sub auspiciul vernului bulgar, punând la cale și patronând asasinat.

Agenții comitetului iau la rind locuite de Români, ca să stoarcă la acești agenți sunt adese-ori însoții de ționarii șefi de ocol. Cine refuză să obuiască pentru comitet, e expus șicior brutalităților.

Presă bulgară, în loc de-a repovestezi astfel de fapte în adevăr, atârță și mai mult împotriva Românilor sultându-i în cel mai trivial mod

FOIȚA „TRIBUNA POPORULUI.“

CASA SOISSONS.

Schiță istorică.

Traducere de Eugenia Pinciu.

(Continuare)

Fardes își clătina capul cu tristeță:

„Ah, madame, acesta nu este primul caz, când un pas neînsemnat atrage după sine urmări fatale! Comisarul Picard, unealta lui Louvois susține, că acum în zilele aceste ar fi găsit o carte; eu însă sunt prea convins, că aceasta e de mult în mânăie lui spre a servi ca o armă de răsbunare în contra persoanelor urgisite de el. Această carte conține numele tuturor persoanelor cari au cerut vre-odată sfatul și ajutorul Boisinei. Nu-i nevoie să știi, la câte negocieri rușinoase s'a servit sub mașca profetiei această creatură miserabilă. Și toți aceia, cari au stat odată în relații cu ea, sunt înregistrați la poliția criminală de

părtași ai ei. Și sunt mulți, foarte mulți, cari au primit din mâinile ei așa numitul: „praf de succesiune“, „băuturi de văduvie!“

„Ne-mai pomenit!“ strigă contesa afară de sine, ridicându-și brațele spre cer, „astfel îndrăznește cineva să se atingă de curatul meu nume!“

„Încă și mai mult, madame! Mi-e greu să-ți spun învinuirea, însă eu repet numai cuvintele, ce au fost auzite din înălșii gura puternicului om dela curte, a ministrului Louvois: „Contesa va mărturisii, dacă visita ei la Boisin nu stă în legătură cu moartea grahnică a soțului ei!“

Un strigăt eși din peptul contesei, așa de pătrunzător, încât Fardes se cutremură.

Louvois, marchise? Ai zis Louvois? O, acum înțeleg, întreg complotul diavolesc. Louvois mă urește și întrebuițează ori-ce mijloc, numai ca să mă nimiciască, fiind-că am refuzat mâna ficel mele pentru fiul său; acel om nemernic! Nici demonul din iad n'ar fi putut născoci ceva mai drăcesc! Eu să otrăvesc pe acela, pe care încă din prima zi a căsătoriei noastre l'am prețuit ca pe o curățenie și desinteresare personificată! Este adevărat, că nu l'am luat din dragoste, însă l-am stimat și-l voi stima până la ultima-mă respirație! Condu-mă la Louvois,

marchise! Voiu să-i spun în față că este un scelerat, voiu striga pe stradele Parisului, la cas, dacă Regele ar refusa să-mi dea satisfacție!“

„Contesă,“ o întrerupse Fardes, „toate sunt în zadar! Poate tocmai în această oră, sau mâne cel mult, va fi subscris, în cabinetul Regelui, ordinul de arestare și d-ta vei fi predată Bastilei. Nimic nu-ți mai poate schimba soarta, nimic nu te mai poate salva, decât o fugă momentană!“

Ea își deschise ochii mari și îl privi ca înmăsurită.

„Da, ai dreptate!“ zise ea cu o voce surdă. „Dacă se dă un ordin de arestare în contra unei femei de rangul meu, îl vor executa până în capăt și mă vor urca pe esafid.“

„Te învoești dar la fugă, Madame?“ zise Fardes

„Fă cu mine ce vei voi!“ strigă ea, acoperindu-și fața cu amândouă mâinile și izbucni într'un plâns covulsiv.

„Bine, îți dau timp de un sfert de oară, ca să împachetezi obiectele de valoare, precum și efectele indispensabile; căci în revărsatul zilei trebuie să fii departe de Paris. După un sfert de oară, să mă

aștepti jos la mica porțiță, unde e aceste scări. Ocolește ori-ce șgom, deștândul nici unui servitor, că e gâd să faci. Picard are spionul în locul. Un cuvânt, un semn, și strica totul!“

„Însă copiii mei, sērmanii mei!“ strigă nefericita mamă, frecându-și ochii. „Nu pot nici cel puțin să-mi iau un bun de la ei?“

„Nu!“ strigă Fardes, care fu și înceapă cu asprime. „Ai să alegi, sau urmezi sfatului meu, sau mă mâne vei dăspără după zidurile de unde — după-cum singură ai și nu mai este scăpare. Aibi curajul, mea contesă, căci eu sunt prea și că în curând vei fi departe de pericol!“

Marchisul părsăi odaia, încet și nici un șgomot, pe aceeași cale, pe venit. Se furișă în umbra unui zid, auzi deodată — o tușă înabușită.

„Porola?“ întrebă șoptind. „de la Grace!“ fu răspunsul. „răspunse marchisul, lăsați să tragă la Rue d'Enfer și așteptați că voi cu însoțitoarea mea!“

Apa răspâtește Bulgaria modernă sâmborsat de Români pe câmpiile lor, pen că s'a scâpat de secularul jug turcesc.

Războiul buro-englez.

Lupta de guerillă a Burilor neliniște pe Englezi și după ocuparea Pretoriei de când cu războiul din China, din naval vin știri mai puțin, totuși și din primite se poate vedea, că Englezii pierd acum soldați destul. Astfel lângă Lindley s'a luptat și au căzut 68 Englezi. Burii au luptat până la Iohannisburg și numai între guisoană din oraș i-a putut împiedica să atrică calea ferată.

Stat telegramele din urmă:

Londra, 3 Iulie Buller anunță din Africa că la 29 Iunie generalul Coke a avut o divizie spre Kamersfort. Aici au însă de vre-o 2000 Buri, cu 6 tunuri, poziții foarte întărite. Burii au deschis foc straniu asupra Englezilor, silindu-i să se retragă, lăsând în urma lor 2 morți și răniți.

Războiul din China.

Privitor la evenimentele din China în următoarele știri:

În ziua, când a fost ucis în Peking reprezentantul Germaniei, încă ambasadori și-au pierdut viața; nu știe însă, al căror puter. Tot atunci Bozerii au incendiat și spitalul Peking al misionarilor și au ucis pe creștinii dintr'nsul. Misionarii au scâpat cu fuga.

Principele Tuan în aceeași zi (18 Iunie) a luat însuși frânele guvernării și a proclamat pe fiul său de împărat al imperiului. Cu acel privilegiu, noul principe a ucis cu o tiranie sâlbatică pe creștinii din Peking și arăta de apărare a ambasadelor a deșchis-o în piața publică a orașului. Chiar cu o săptămână mai înainte macelărit până la cel din urmă om toți soldații garnisoanei puse în război creștinilor.

Cu data de 3 Iunie n. se telegrafează din Paris:

În ședința de azi a camerei ministrului de externe Delcassé a declarat, că Franța n'are în gând să se războiască cu China, ci vrea numai să mențină statu-quo. Această declarație, probabil, își îndrăgăște ascuțitul în contra marșărilor de război ale Germaniei.

Omul dispărut, ca și când l'ar fi în pământul, pe când marchisul se întoarce prin o porțiță laterală, cărâși în orașul Soissons; apăsă un resort în zid și auzindu-și respirația, așteptă apariția mesel. După fiecare minut, trecut în afară, inima îi palpita cu putere.

Treceau lucet — minute după minute. Acum — acum — în fine, porțița se deschise. „Doamne mulțumescu-Ții!” exclamă Fardes, cu un suspin de ușurare. Măna contesei și o conduse repede la mulțime de străzi strimbe și în necunoscute ef. În colț la Rue d'Orléans, aștepta o trăsură închisă, cu doi cai; brațele puternice traseră pe femeia răpită, întru și se depărtară repede, prin întunecul nopții. Dacă ar fi știut contesa că bărbatul, care în ultimul moment, achimbând repede și lucet, câteva minute cu marchisul și să urcă pe capră, era un servitor, — s'ar fi reîntors imediat.

(Va urma)

Miliția chineză.

Sunt foarte diferite părerile relativ la proporția numerică a armatei chineze. Se poate zice, că numărul soldaților Chinei — după socoteala oficială — se urcă la 1,100,000; subliniem cuvântul oficial, căci în faptă numărul e cu mult mai mic și, ceea ce se pune ca adaus la cifra adevărată, joacă numai un rol de statistică la sărbări oficiale. Dar din acești 1,100,000 soldați, abia vr'o 15,000 înși sunt provăzuți cu arme europene și tot numai aceștia sunt instruiți după modelul soldaților europeni.

Trupele de infanterie, cari sunt dislocate în lăuntru țării, sunt înarmate încă tot cu săgeți și cu sulite și tot numai al se-telea fecier are și câte-o vechie pușcă ruginită. Afară de astea fiecare companie poartă cu sine câte-un „tun” vechiu, ce se încearcă pe dinainte. Regimentele de cavalerie sunt ceva mai bine înarmate și le accesea așese ori se găsesc și arme moderne; nici pe departe însă nu pot ni-acestea a se măsura cu armele oștirilor europene.

Cavaleria Chinezilor are cași bun, cari seamănă cu cași cazacilor. Arma lor e o sulită lungă și săgeți, unii însă mai au și carabine și sabie. La cavaleria lor numai puține escadroane sunt în serviciu stabil. Cel mai mulți călăreți sunt țărăni, cari locuiesc în sate comune, în fruntea cărora stă comandantul escadronului. Numai din timp în timp sunt chemați sub arme, și atât e tot. În timpul din urmă însă un număr oare-care de escadroane au fost instruite de ofițeri europeni.

Armamentul și instrucția artileriei și a pionierilor sunt de așa după-cum o rînduiesc aceștia ofițerilor-instructori, aduși din armatele europene.

Armata actuală pe uscat a Chinei se împarte în două: trupe chineze vechi și trupe instruite după sistem european.

Doizeci și patru batalioane formează partea cea mai alăasă a armatei chineze. Aceștia sunt trupele de elită. Grosul armatei chineze însă îl formează trupele irregulare, cari nu sunt aproape de nici un folos. Numărul acestora se urcă la 650,000 oameni, cari stau sub conducerea a 7000 ofițeri. Din întreg numărul acesta de 650,000 însă — cel mult 50—60,000 oameni sunt înarmați și instruiți ceva mai europeaneste.

Mai sunt apoi, în fine, și gardiști, cari sunt în număr de 20,000 oameni. Și din aceștia însă abia a zecea parte sunt provăzuți cu arme europene.

Între asemenea împregiurări — nu e nici o mirare, dacă înfrângerea sigură a Chinezilor se poate prevedea.

Incendiul pe mare la New-York.

Știrile ce sosesc încă despre catastrofa înfrătoare, petrecută Sâmbăta trecută în Hoboken, port de mare al New-Yorkului, sunt sguduitoare. La 48 oare de la groaznica nenorocire nu s'a putut încă nici pe departe constata dezastrul în toată mărimea sa. Nici rapoartele oficiale nu pot vesti reducerea numărului jertfelor nenorocite: 400 de morți anunță și acestea, adăugând încă numai atâta că în vapoarele incendiate n'au fost pasageri, ci numai personalul lor de serviciu și a per înt viața în cumplita nenorocire.

Dar' oamenii sunt doar' și aceștia, cari au căzut victime, lăsând familii întregi în miserie.

Dintre cele cinci mari vapoare, ce se găseau în doc în momentul izbucnirii incendiului, patru au fost nimicite cu desăvârșire. — „Kaiser Wilhelm” însă cel mai mare și mai cu forță vapor al Germaniei. — a scâpat singur ca prin minune, ceea ce se mulțumește numai prezenței de spirit a căpitanului și încordării aproape supra naturale a personalului. Pe un spațiu de un șfert de mil era numai un foc cu flăcări uriașe, când deodată defunătura exploziei înfrătoare a răsunat prin aerul năbușit de fum și flăcări, și vaporul „Bren-a” a început să se scufunde.

Atunci vaporul „Phönicia” al societății Hamburg-Americane cu o înțeață nebună a străbătut prin marea de flăcări, căutând scâpare dinaintea focului produs de aruncarea în aer cu dinamită a docului,

operațiune făcută pentru a împiedeca lăptirea incendiului, căci nimicirea docului și așa nu se mai putea evita.

E interesantă istorisirea despre scâparea din primejdie a vaporului „Kaiser Wilhelm”.

În momentul catastrofei, — se zice — când toți își perduseră cu câmpul, numai personalul și căpitanul acestui vapor german prin prezența de spirit și pria eroismul lor, — au putut scâpa de la moarte sigură sutele de oameni, cari se găseau pe vapor.

Inima unui erou.

Zilele acestea s'a serbat în Franția și mai cu seamă în provincia Auvergne centenariul viteazului soldat, care a fost: La Tour d'Auvergne. Viața sa este o epopee. Prințul grenadir al Franției a fost unul din acei oameni, cari iau întreg pământul drept scena rolurilor lor.

După viața sa glorioasă și aventuroasă către bătrânețe La Tour d'Auvergne era încă un soldat entuziasmând cu gestul și cu vorba pe toți generalii tineri, cari urmau steaua norocoasă a marelui Napoleon. Chiar când pârul său se făcu alb ca al unui bătrân omeric, faimosul căpitan n'avu altă ambiție de cât a și face datoria pentru mântuirea patriei. Scrisoarea sa către Napoleon este de o măreție antică. Prin acea scrisoare el nu cere decât să i-se recunoască titlul — nu de primul — dar de „cel mai vechiu din grenadirii armatei franceze”.

Când muri, regimentul său îi îmbalsamă inima și o păstră cu pietate. În război și la parazi ea era purtată de furierul companiei. Inima, conservată într'un îndoit învăș de plumb, era pusă într'o urnă de argint. Apelul regimentului său e legendar: „La Tour d'Auvergne?” Și furierul care ținea urna, răspundea totdeauna: „Mort pe câmpul de onoare!”

Într'o zi prețioasă urnă era să fie perdută. În campania din Polonia, în 1807, la Lomitten, furierul care o păstra fu ucis și un caporal o luă în locul lui. Dar seara două bătălie caporalul lipsia la apel și grenadirii nu voriră să se culce până ce nu-l vor fi descoperit.

După multe cercetări caporalul fu găsit mort lângă niște sălcii, însă ținând mereu la pept unica urnă. Grenadirii izbucniră într'o bucurie nebună. Mareșalul Soult auzind strigătele lor și aflând despre ce e vorba, feliicită pe bravii soldați.

În urma acestei întâmplări împăratul, pentru a nu expune urna să se peardă, dădu ordin să fie păstrată de marele cancelar al Legiunii de onoare.

Noutăți

Arad, 4 Iulie 1900.

În memoria Metropolitului Șaguna s'a servit Vineri parastas în biserica din Reșinari, la care a luat parte și o deputație a societății „Andrei Șaguna” a elevilor seminariului Andreian din Sibiu. Cântările funebrele au fost cântate de un cor compus din mai mulți elevi seminariali.

Dela camera advocațială din Arad se anunță, că decedatul avocat din Ba'a de Criș, Teodor Pap a fost șters din lista acestei camere și că curator al cancelariei lui s'a numit avocatul de-acolo Nogăll Károly.

Adunarea regnicolară a profesorilor dela școlăle medii ungurești se ține anul acesta în Timișoara. Cea mai mare parte dintre ei a sosit ac'o Luni (2 Iulie n.) seara. Tot atunci au mai sosit și secreta- rii de stat Zsilinszky și profesorul universitar Beöthy Zsolt, cari au fost primiți la gară de corporațiunile profesorilor, de autoritățile politice și de notabilitățile orașului. Cuvântul de bineventurarea oaspeților l'a ținut primarul Telbisz, căru i a răspuns pre- sidentul corpului profesoral. Adunarea, care are să discute afaceri didactice și trebi privitoare la situația lor materială, va ține câteva zile.

Săcui, neamul atât de răsfățat de eghe- monii noștri, au primit la 1 Iulie pe mini- strul Hegedus în orașul lor Székely-Udvar- hely, unde în onoarea ministrului comer-

ciului s'a arangeat o expoziție industrială.

Discursuri patriotice rostitu-s'au cu aceea ocaziune, și nu pregătăm de-a cita un „pa- triotic” pasagiu dintr'o vorbire a numitului ministru:

„Să fii convins, că eu nu fac poli- tică din spriginirea industriei în Să- cuime. Și unde ved silință și bună- voință, ajut, întrucât îmi este în putință, fără să am în vedere culoarea politică sau religiunea”.

Aci trebuie să înțelegem, că ori-ce Să- cuiu sau ori-ce jidan din Săcuime poate be- nefecia de grația celor de sus.

Dar, ca să fie drept, ministrul trebuia să mai adauge la „culoarea politică sau reli- giune” și naționalitate!

Atunci însă n'ar fi fost aplaudat de compatrioții lui Bartha Miklós.

Jurământul rabinului din Oradea- mare. Se știe că jupanul rabin Fuchs Moritz nu voise la judecătoria cercuală din Oradea să deponă ca martor jurământul cu capul descoperit, pentru ceea ce fusese pedepsit la amendă în bani de 200 coroane. Tribunalul regeș de acolo, ca al doilea for în cauză, a aprobat și el sentința jude- cătoriei și astfel ovreșăului i s'a ciuntit cel puțin — un corn din cele multe. Presa jidano-maghiară, bine înțeles, — e supă- rată rău, că nu i-s'a făcut „dreptate”.

Rudi duelează Neopatriotul Rudi Ad- ler din Budapesta a avut, mă rog, și el un „affaire” cu nemeșul Vigyázó Elemer, func- ționar de bancă. Ca sublocotenent în rezervă, și încă la husari, ce și a zis Rudi: trebuie să se bată. Din nenorocire însă, a ales pistolul și în duelul întâmplat Luni, Rudi a primit un glonț drept în pântec. Rana e primejdioasă și în neamul lui Israel îngrijii- rea e mare

Vice primar al Vienei a fost ales, în ședința dela 3 Iulie a consiliului comunal, consilierul Strobach, cu 123 voturi din 148.

Festivitate religioasă. Credincioșii bisericii gr. or. din Albr Iulia (Maert) In- vită la festivitățile ce se vor arangea Duminecă, în 8 Iulie (25 Iunie) 1900 din incidentul sfârșirii caselor parochiale nou- zidite acolo. Programa: 1. La 10 oare a. m. serviciu divin, după care va urma sfârșirea caselor; 2. Seara la 8 oare petre- cere cu joc în casele parochiale. Prețul intrării de familie cu 8 membri 80 cr. de persoană 40 cr. Venitul curat este destinat pentru acoperirea șeselor avute cu zidirea caselor parochiale. Oferte marimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. — Comitetul parochial.

Ambasadorul german ucis în Peking. Se publică în fat câteva date din biografia ambasadorului german baronul August-Cle- mentiu Ketteler, ucis în 18 Iunie de revo- luționarii chinezi în Peking s'a născut în 1853 în Potsdam și la început se pregătise pentru cariera militară. Părăsindu o acen- sta a progresează repede pe terenul diploma- ției. În 1888 a fost vice-consul în Kanton, ear' de-acel s'a dus ca consilier de amba- sadă la Washington. Deacolo a fost trans- ferat la Mexico și la anul 1899 a fost numit ambasador la Peking. Că puterile mari nu s'au pregătit din bună vreme pentru peri- colul ce a urmat, nu e vina lui Ketteler. Dinul cu luni înainte atrăsese atențiunea ministrului de externe german asupra pri- mejdiei iminente și a cerut să se ia măsuri energice de precauțiune. Ascultare însă nu i-s'a dat la timp, și catastrofa a trebuit să urmeze.

Un Jidov condamnat. Vineri, 29 Iunie s'a judecat înaintea Curții de apel din Iași (România) secția I-a apelul jidanului Alexan- dru Danielescu, alias Haim Avram, care a făcut o serie de pungăși și șantașuri, în- scriindu-se chiar în baroul advocaților ieșeni, fără drept; fapt, pentru care a fost condam- nat de tribunal la un an închisoare și 2000 lei amendă. Curtea a respins apelul jida- nului, menținând hotărârea tribunalului din Iași.

Dreyfuss reditivus. O știre telegrafică din Nancy vestește, că acolo a fost deținut un individ cu numele Corbeil, (sigur tot din neamul lui Dreyfus), bânuit fiind că a făcut spionajiu în țeară în interesul Ger- maniei.

Editor: Aurel Popovici-Barciann. Red. respons: Ion Russu Strianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 28 Iunie n.
In Arad:

Grâul cel mai bun	cor. 7.32—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.60—5.80.
Orz	5.50—5.60.
Ovăș	4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. n. 9.48	vând	9.52
Lire turcești			
Imperiali (15 R. eur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 l.	126.—		12.—
Galbeni	5.58		5.63
Napoleon-d'or	9.48		9.55
100 Marce germane	58.50		58.95
Livre sterling	11.90		12.50

Spiri:

25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	118.—
" " cu mic	116.—

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54 cr. p. kg.
tineri 320—390 "	55—56. " " "
" 250—320 "	54—55. " " "
" până 250 "	54—56. " " "
mijlocii 240—260 "	" " "

„Noua Revistă Română“, organ pentru politica, literatura, știința și artă, ce apare la 1 și 15 a fiecărei luni, în Nr. 12. (Vol. 1.) din 15 Iunie v. 1900 are următorul sumar:

Cronica politică și economică: Constantin I. Moteanu: — Situația financiară și datoria publică. A. D. Damianoff: — Băncile de emisiune și circulațiunea monetară. (In special Banca Națională română). **Literatură:** Ioan Pop Reteganul: — Fiuța Nuțului (novelă). Sim. Fl. Marian: — Musca rea. **Psiko-Fiziologie:** Dr. Birman: — Despre timiditate. **Note și discuțiuni:** T. Dușescu Dușu: — Poesia noastră populară. **Miscarea literară și științifică:** Dr. Zosin: Substratul patologic în pesimismul contemporan. — Aurel Onciul: Dreptul administrativ român (de Dr. George Popovici). — Ioan Socaciu: Idei fundamentale în economia politică și o nouă teoria sociologică. — S. Ordeanu: Eminescu pesimist, profet și economist. — Notițe bibliografice. **Suplimentul I:** Chestionar privitor la psihologia poporului român de G. Coșbuc, Ang. Demetrescu, O. Densușianu, C. Rădulescu-Motru. — Cântecul haiducești de Filip Drugescu. — Expoziția de tablouri în marele palat de cristal din München de Ulpin Traian Mihaiu. **Suplimentul II:** Clopotele, de Du Midi. — Plutașul (poesie), de G. Mugur. — Pensionarii, de I. D. Manolache. — Primăvara (pastel), de Paul St. Ionescu. — Cineinat Pavelea (fantasi), de I. I. Sceopul.

Prețul unui exemplar (în toate țările uniunii postale) 1 leu; ear' abonamentul: în toate țările uniunii postale: Pe un an lei 24, Redacția și administrația: Pasagiul Român, 20 — București.

„Revista economică“, organ pentru societăți financiare și comerciale. Apare la 10 a fiecărei luni în Sibiu. Director: Dr. Corn. Diaconovich. Nr. 6 (Anul II.) din 10 Iunie are următorul suma: Patru orașe transilvănene. Bogățiile lor. (Date statistice financiare de P.) — Băncile noastre. (Adunările generale din 1900. Seria III). — Compararea celor patru metode principale ale contabilității. — Teoria asigurărilor asupra vieții. (Asigurări de capital), de I. Lăpădatu. — Agricultură: Situațiunea agricolă; Serviciul veterinar; Referenți agricoli în străinătate; Statistica recoltei; Grânare (Patule) de rezervă; Reserviștil economi; Reuniunea română agricolă din comit. Sibiuului. — Revista financiară: Situațiunea. — Cronică: Anchetă pentru program european în mersul trenurilor: Trenuri accelerate în Transilvania; Seutirea de ontribție a hârtiilor de stat; Datoria flotantă a monarhiei. — Literatură: „Buna chivernisală“. — Trageri la sorți. — Bursa de efecte din București. — Bursa de mărfuri din Budapesta.

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, apere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Di Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilli: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiunea la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — „: Chestia terebentinei. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Socaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale istoriei de A. D. Xenopol.

In atențiunea domnilor tători români. *Advecem la ca domnilor învețatori de la școalele populare, că Inaltul minister de culte și instrucțiune pu datul de 26 Martie 1900 Nr. 1070 a aprobat manualul „6 pentru școalele populare întoc basa planului ministerial de învețarea primă pentru clasele III de Vasilie Goldiș, profes. gimn. In legătură cu aceasta pe domni învețatori, că tocmă esit de sub tipar și partea a Geografa dlui Vasilie Goldiș. Ambele părți se pot rocure Librăria editoare Ciurcu în Iași precum și de la toate librăriile patrie.*

„Foaia Pedagogică“, ce al IV-lea an apare lunar în Sibiu întindere de două coale, sub dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, Nr. 6 (din Iunie) următorul Manualule de școală. Tre H. Trunk, prelucrat liber de George goiescu (Urmare și încheiere). — lectioni: Cumpen-le și Cântarul, Dr. din fizică pentru anul al V-lea, de Stroia. — (Urmare și încheiere). — înveță-oru'l sau familia părințur vina, că adesea din copiii trecuți dintăiu es indivizi cu caractere de Ioan Paicu, înveș. — Din literatură — Informațiuni. — Felurimi. Corec Abonamentul pe an: 6 — Ca unica foaie bună și cialitate, ce-o avem pe teren dagogic, o recomandăm călibituror învețatorilor nostri.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	leu
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	—	80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — prețul	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	—	2.50
7.) „Războiul pentru neatârănare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	1.20	
Prețul „Coroanei“	1.60	
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Trușia — prețul	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vanu, prețul	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	—	3.80
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Prețul	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învețator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.		

La comande să se mai adauge de fiecare op 10 fleri spese postale.